

Izhaja dvakrat na teden.
Velja za celo leto \$3.00
Published semy weekly.
Subscription \$3.00 yearly.

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLISKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

ŠTEV. (No.) 64.

CHICAGO, ILL., TOREK, 16. AVGUSTA, 1921.

LETO (VOL.) VII.

Published and distributed under permit (No. 320) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burleson, Postmaster General!

NAJNOVEJŠE VESTI.

ODPELJAN DUHOVNIK UMORJEN.

San Francisco, Cal., 11. avg. — Mrtvo truplo Fathra Patricka Heslina, katoliškega župnika iz Colma, Cal., so našli na Salada obrežju ob Pacifiškem oceanu, zakopano v peseč, nekako 20 milj južno od San Francisco. Father Heslin je bil umorjen. Prestreljen je bil skozi srce in skozi glavo. Del črepinje je bil odstreljen. Telo so izkopali včeraj zvečer ob enajsti uri. Neki človek, po imenu Hightower, je povedal policiji, da je našel njegov grob in ga je natančno določil, kje je. Takoj ko je policija našla, da je to res, je prijela Hightowerja, od kod on to ve? Hightower je rekel, da mu je to povedala neka Dolly Mason, s katero poznan še iz Salt Lake. Ta ženska mu je povedala zadnjo nedeljo, da je bila skupaj z moškim, ki ni bil Amerikanec, ki je bil pijan in ki ji je kazal samokres. Ona se je prestrašila samokresa in odskocila.

"Prav imaš, da se ga bojiš! S tem sem vzel že eno človeško življenje", ji je rekel.

Zenska ga je potem vprašala, kam je zakopal truplo?

"O, imam tovariša, ki ga straži", je odgovoril, "ki peče: "Flapjacks" (izgovori flep-žeks) "smoren". — Hightower je na to šel tja in tako našel tam desko, kjer je bil naslikan človek, ki peče "flapjacks". Ko je nekoliko pobrskal po pesku, odpril je truplo.

Hightower je pak in je sedaj brez dela in je bil v San Francisco, samo nekoliko tednov. Prišel je v San Francisco iz Lemay, Utah.

Kakor znano, je pred dobrim tednom dobil nadškof Hanna pismo, v katerem se je zahtevalo, da naj položi na gotovo mesto \$6,500 v bankovcih po en dolar. Dva dni za tem se je pa v drugem pismu zahtevalo že \$15,000.00. Ako bi nadškof tega ne storil določenega dne, bodo Father Heslin umorjen. Kar se je tudi zgodilo.

2. avgusta zvečer ob 9. je prišel nekdo z avtomobilom pred župniščo in zahteval Fathra Heslina, naj gre z njim nekam, kjer ga čaka nek bolnik. Father Heslin se kot veden duhovnik ni obotavljal, temveč takoj sedel na avtomobil in se dal odpeljati — k bolniku, v svojo smrt.

To kaže, kako mora biti dandas katoliški duhovnik previden, ako ga kličejo neznani ljudje k bolniku. Zato si je pa že marsikak duhovnik naredil pravilo, da nikdar ne gre s tujim človekom nikam, temveč vedno vzame seboj spremjevalca, da sta dva.

Tako tudi noben previden duhovnik nikam ne gre na telefonsko sporočilo. Koliko duhovnikov je že strašno naletelo, ker so to storili.

METODISTOVSKI MINISTER USTRELIL KAT. DUHOVNIKA.

V Birmingham, Ala. — Father Coyle, župnik cerkve sv. Pavla v Birmingham, Ala., je poročil nekoga katoliškega fanta Gusmana s hčerjo metodistovskega ministra Stephensa. Nekoliko ur po poroki je prišel pred župnišče Fathra Coylea nevestin oče Rev. Stephenson s samokresom in ustrelil duhovnika. Duhovnik je ravno sedel na "porču" pred hišo.

Takoj ko je ga ustrelil in je Father Coyle padel smrtno ranjen na

tla, odšel je minister hladnokrvno k sodniji in se sam izročil.

"Prosim, zaprite me!" je rekel stražniku.

"Zakaj?" vpraša stražnik ministra, katerega je dobro poznal.

"Pravkar sem imel nek "trubel" in sem moža ustrelil".

Sestra duhovnikova je bila v kuhinji, ko je čula strel. Pritekla je pred hišo in našla brata na tleh s prestreljenimi prsi umirajočega. Časnikarskim poročevalcem je posvedal minister, da je čul govorice, da je Father Coyle poročil njegovo hčér. V jezi je vzel samokres v žep in odšel v župnišče k Fathru Coyle-u vprašat, koliko je resnice na tem.

Duhovnik mu je seveda potrdil resnico, na kar je minister zakričal nad njim, da je "umazan pes". Father Coyle je vstal in protestiral proti tej žalitvi in rekel: "Prosim, ne recite več tega "drugič"!" Toda minister je ponovil svoje zmerjanje. Na kar ga je baje duhovnik udaril dvakrat v obraz. Minister pravi, da je v tem potegnil samokres iz žepa in ustrelil dvakrat na duhovnika.

Minister je bil eden izmed takozvanih "potujocih" ministrov in je bil znan v okolici kot "minister, ki samo poročuje", kajti poročil je vsakega, kedor je prišel k njemu. Tako so hodili k njemu ob blizu in dalec najrazličnejši parček, da jih je poročal.

MESTNA UPRAVA V NEW YORKU ZABREDLA V DOLGOVE.

Mestna uprava je zabredla v vele dolgove. Nasprotniki sedanega župana Hylana, hočejo porabiti to priliko, da bi nanj nametali bla in njega naredili odgovornega za vse.

NADŠKOF ARETIROVAN.

Chicago, 11. avgusta. — Nadškof Germanos Troianos, katerega je imenoval grški kralj kot nadškof vseh Grkov v Ameriki, je prišel te dni v Chicago, da zasede svoj nadškofiški sedež za Ameriko. Določena je bila tukajšna grška cerkev na Michigan ave. Toda župnik te cerkve se ni hotel ukloniti odločitvi grške vlade in je vzel sodnijsko injunkcijo na nadškofa, kot motilca njegove, oziroma posestnine njegove občine. — Na postaji ga je sprejel grški generalni konzul z nekako 200 Grki. Ko je nadškof v polnem nadškofovski obleki stopil iz vlaka, pokleplnilo je pred njim 200 Grkov, da so sprejeli blagoslov. Nato so mu drug za drugim šli poljubit prstan. Med temi je prišel tudi detektiv, o katerem je mislil nadškof, da mu je prišel poljubit prstan, toda dal mu je v roke sodnijski aretacijo. Duhovnik in občina motivira svoje postopanje s tem, da niso dolžni sprejeti nadškofa, katerga je imenovala svetna oblast, ki nima nikake oblasti v cerkvi. Poleg tega pa grški kralj nima nikake pravice imenovati nadškofe za Ameriko temveč samo za svoje krajestvo.

OTROŠKA PARALIZA SE POJAVILA.

Charlevoix, Mich., 12. avgusta. — Tukaj se je pojavila otroška bolezen, katera je pred nekaj leti tisoče otrok naredila v pohabljenje za celotnih življenje, takozvana "otroška paraliza", ali "otroški mrtvoud". Vsi letovičarji, ki so bili tukaj, so prestrašeni bežali. Ostale so samo one družine, katerih otroci so zboleli.

HARDINGOV OČE SE POROČIL.

Marion, O., 11. avgusta. — Oče predsednika Hardinga, Dr. Harding se je te dni poročil z neko bolniško postrežnico, staro 52 let. Oče je star 76 let.

UPOR MAVROV V AFRIKI.

Pariz, 8. avgusta. — Upor Mavrov v Afriki je postal resen. Kralj je sklical dvorno posvetovanje, kjer so se posvetovali, kaj ukreniti, da se upor zadusi.

LEPA SLAVNOST.

Denver, Colo., 7. avgusta. — Danes je bilo v tukajšnji frančiškanski cerkvi Sv. Elizabete sprejetih nadstočanov v tretji red svetega Frančiška. Med novimi člani je bil tudi en Slovenec.

Predpriprave za prvi mednarodni shod tretjerednikov, ki se bode vršili v Chicago prvo nedeljo in pondeljek meseca oktobra v največjem gledališču mesta, so v najlepšem tiru.

Z slovanski oddelek slavnosti se je odločila naša cerkev sv. Štefana.

DUHOVNIKI — UMETNIKI.

Manchester, N. H., 11. avgusta. — Catholic Federation of Art, ameriška umetniška federacija, je odprla letos posebno poletno šolo za slikarstvo tukaj v tem mestu in sicer samo za duhovnike umetnike, slikarje. Celo šolo vodi sloveci benediktinski slikar Pater Rafael iz kolegija Sv. Anzelma. — Veliko duhovnikov se je udeležilo te šole, ki se vrši sedaj s prav lepim vspahom.

ZDRUŽENO KARITATIVNO DELOVANJE KATOLIKOV.

Milwaukee, Wis., 9. avgusta. — Danes se je začelo tukaj zborovanje nad 1000 delegatov vseh delov Združenih držav, ki so se zbrali, da se posvetujejo, kako urediti katoliško karitativno delovanje, da bode vspesnejše, to so bolnišnice, sirotišnice, hirhalnice in drugi enaki zavodi.

PRISTANIŠČE BAROŠ.

Kakor poroča chicaški Daily News ostane pri Reki Jugoslavianski. Ta točka ni sicer v Rapallski pogodbi, vendar je pa bil poseben dogovor med Italijansko vlado in Jugoslaviansko glede tega pristanišča, po katerem ostane ta luka Jugoslavianska. Kakor poroča poročevalce tega lista, je sedaj v Barošu jako živahn življenje, polno ladij in velik trgovski promet, v Reki pa vse mrtvo in enako v Trstu. — Starokrajski listi pa poročajo, da je Jugoslavija zašutrala tudi to luko, kajti Slovence hoče popolnoma uničiti. Slovenski liberalci in rdečkarji ji pa pomagajo!

EVHARISTIŠKI KONGRES V SAN FRANCISCO.

Evharištiški kongres v San Francisco duhovske evharištiške lige, katere predsednik je novi clevelandski škof Schrembs, se je vršil ta teden v sredo in četrtek. Udeležba je bila tolika, kakor še nikdar preje. Izvanredno veliko duhovnikov se je udeležilo. — To je lepo znamenje, da se širi tudi med našo duhovščino v edno večja ljubezen do Evhariškega Gospoda. Po duhovščini se bode zanesla gotovo med naše ljudstvo.

BROOKLYNSKI ŠKOF UMRL.

V Brooklynu je umrl škof Rt. Rev. McDonnell 9. avgusta. Škof

McDonnell je bil rojen v New Yorku, kjer je bil tudi škofijski kancler dolgo let dokler ni postal brooklynški škof.

DENVERSKI ŠKOF PRI PAPEŽU.

Rim. — Denverski škof Rt. Rev. Tihen je bil sprejet v avdijenci pri svetem očetu, kjer je poročal o svoji škofi.

"Proletarec" govori o nekih justičnih umorih in se jezi, ako kakega morilca obesijo ali denejo na električni stolček. Nesrečne žrtve, katerim so te zveri v človeškem tele-

su tako hladnokrvno vzele življene, se mu pa nič ne smilijo. O milijonih "justičnih umorov", katere je sovjetska vlada v Rusiji izvršila, o teh pa ničesar ne ve povesti in jih tudi ne obsoja. Seveda rdeči koštrunčki so kratke pameti dovolj, vsaj ne bodo tega opazili.

LENIN PRÓTI "PROSVETI".

Zadnje dni je "Prosveta" trdila, da ni res, da bi bila lakota v Rusiji, da je vse kričanje o lakoti v Rusiji samo sleparja "kapitalistov", morda celo duhovnikov, ne vemo prav. Te dni je pa izdal ruski "rudčissimus rdečkarski rudečkar Lenin", njega rdeča carska visokost, poseben apel na ves proletariat in na vse kmete sveta, naj pomagajo ruskemu proletariatu (?) in rusemu kmetu, katerega je on spravil v toliko gorje, da lakote poginja kar na tisoče in da poginja za raznimi boleznjimi na stotisoče. Toraj je na laž postavil tudi naše učene urednike pri rdeči tetki "Prosveti", ki za jednotine žulje delajo propagando za najgršje ljudi na svetu.

Ta možakar pravi v svojem pozivu: "V včr russkih pokrajinh je izbruhnila lakota, kakoršna je bila ona 1891. To so resne posledice ruskega ekonomskega nazadnjaštva (samoočitja) in sedem let vojske, najprej imperialističke vojske in potem državljanke vojske (pa so zmeraj trdili, kako nekrvava je celo ruska revolucija. Kako je "Prosveta" lagala, da ni res, da bi bil kedo umorjen.) v katero je bilo pahnjeno delavstvo in kmetski stan po gospodarjih in kapitalistih vseh držav.

"Pomoč je nujno potrebna! Delavci in kmetje sovjetske Rusije pričakujejo to pomoč od delavcev in kmetov vseh dežel. Te mase so povsodi stiskane od kapitalizma in

imperializma, vendar upamo, da se bodo odzvali tej naši prošnji vkljub težkim razmeram, katere je povzročilo brezdelje in draginja".

Gospodje, okrog Republičanskega Združenja, na noge! Lepa prilika za nov milijondolarski fond! Spet je tukaj žetev! Na noge! Morda se bode dalo zopet kaj zbrati za rešitev Trsta, ali morda za revne sirote v domovini, ali morda celo za Trotzkyja! Na noge! Nikar ne prezrite te lepe prilike! Bi je bilo škoda! Rdečih koštrunov imate med svojimi pristaši še zmiraj dovolj!

IRSKA.

Dublin, 15. avgusta. — Pogajanja za mir med Britanskim in Irskim so prišla do najkocljivejše točke. Irski voditelji naroda stope na stališču, da se mora dati narodu popolna svoboda, da se sam odloči za kakoršno koliko obliko vlade, kakor tudi za to, ali sploh hoče spadati pod angleškega kralja ali ne. Lloyd George je pa odočno na stališču, da o kaki taki neodvisni Irski ni govora, da si more Irsko izbirati samo ali 'dominion' vlado ali kako drugo obliko pod Londonom. Severni Irči, to so protestantje, katere je tam tekmo let naselila Anglija, so dobili svoj parlament in sedaj trdijo, da nočejo z južno Irsko in da hočejo na vsak način ostati pod Anglijo. Irski republikanski parlament se sedaj posvetuje, kako se bode odločili.

VELIK NAČRT AMERIKANSKE LEGIJE.

Amerikanska legija, organizacija dosluženih vojakov, je sklenila otvori v Chicago velik dom za doslužene vojake veterane, ki so brez dela. Kupili so v ta namen stari hotel na Jackson Boulevard in Clark street, toraj prav v sredi mesta. Tu bodo prostora za 1,000 oseb. Tu bodo dobili taki veterani, ki so brez dela in brez sredstev, brezplačno stanovanje in dvakrat na dan hrano. Vsakih pet bodo imelo lastno kopalnišče. Kar bodo pa najvažnejše, bodo pa posredovalnica za delo. Legija bodo tu otvorila veliko pisarno in veteransi bodo tukaj dobivali brezplačno posredovanje za delo.

Iz Cherburga smo dobili poročilo, da je parnik Mauretanija, na katerega se je mislil ukrcati Rev. Trunk za Ameriko, zgorel. Zdaj se je pripeljal s parnikom Berengarija (Imperator). Odličnemu rojaku najprisrečnejši dobrodošli!

SEDAJ JE ČAS!

..Da, sedaj je čas, da se spomnimo svojih sorodnikov v domovini in jim pošljemo kak dar, kajti jugoslovanske krone se tako nizko padle, da je vredno sedaj se poslužiti te prilike in poslati domov denar sedaj!

Poslužite se pa pri tem samo svojega delavskega podjetja "Edinost", in pošljite po tem podjetju, ki je popolnoma varno in zanesljivo. Vsak, kedor je poslat po tem podjetju, vsak je bil zadovoljen.

Zastopniki svetuje vsakemu naše podjetju in jim pomagajte pri pošiljanju denarja na naše podjetje!

Delavci, podpirajmo svoje

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI

Izjaha dvakrat na teden.

Slovenian Franciscan Press.

1849 W. 22nd St.

Telephone Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.Published Semi-Weekly by
SILOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd St., CHICAGO, ILL

Entered as second-class matter Oct 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Katol. duhovnik.

Pretekli teden, kakor poročamo na drugem mestu, sta padla v Ameriki dva katoliška duhovnika, smrtno zadeta od kroganje, ker sta izvršila svojo duhovsko dolžnost, katero jima je nalagal njihov stan.

Father Heslin v Californiji je bil neki večer poklican k bolniku, vsaj kakor mu je njegov morilec legal. V svoji skrbi za neumrjoče duše in v svoji ljubezni do bližnjega, se je dal pregoroviti tujcu, da je storil usoden pol korak in mu sledil, dasi se mu je takoj sumljivo zdelo, da ni vse v redu. Obotavljal se je iti ž njim, ker ni poznal človeka, dokler ni slednji zmagala njegova duhovska požrtvovalnost, da je žrtvoval svojo osebno varnost in odšel k bolniku — ne! — v svojo strašno smrt.

Father Coyle je poročil katoliškega fanta z dekletom, s katerim sta se ljubila. Dekle pa je bilo slučajno hči zagrizenega fanatičnega sovražnika katoliške duhovštine. Vsak drug duhovnik bi bil enako storil. Oče je to izvedel, vzel revolver in šel v katoliško župnišče in hladnokrvno ustrelil duhovnika. Minister je sam v svoji podlosti izrabljal zakrament svetega zakona v svoje podle dobičkažljene namene in je poročal kar na debelo, tako da so ga imenovali že kar splošno "marrying minister". Kotliko krivje je s tem storil raznim zapuščenim ženam in otrokom, kaj še le starišem! Pa na to ni mislil! Tu je katoliški duhovnik storil samo vestno in modro svojo dolžnost, pa je moral dati svoje življenje zato.

Da! Tako je vsak pravi katoliški duhovnik! Tu ste dve slike, kjer katolički lahko vidimo kdo in kakšen je oni, katerega imenujemo svojega duhovnika. In taka je vsa katoliška duhovština z malimi izjemami.

Noben stan pa ni bolj nespoznan, kakor je duhovski stan. Gospod Jezus, ki je ustanovil ta stan, je to že naprej vedel in je napovedal, da se bode to zgodilo. "Ker ne poznajo ne očete ne mene!"

Vsakega človeka žrtve za dobro, za človeštvo ali za kako idejo se na svetu vpoštevajo. Edini katoliški duhovnik pa naj dà kri za svoje sobrate — godilo se mu bode kot njegovemu Mojstru — dobil bode nehvaležnost za vse.

Če je drugod tako, je to v posebni meri to med nami Slovenci.

"Prokleti far!" je častno ime, ime hvaležnosti in ljubezni, katero mu je dal slovenski človek, zapeljan in zaslepljen od svojih zapeljivcev in katero kaže vso črno nehvaležnost, s katero plačuje svojemu duhovniku za vse, kar stori zanj! Vsi so dobri, vse je prav, kar drugi store, naj ga še bolj varajo, naj ga še bolj slepe in nalažejo, naj mu store še večje krivice, vse se odpusti, vse se pozabi! Naj pa stori duhovnik najmanjšo napako, naj reče najmanjšo žal besedo, gorje mu! Kakor sv. Štefana vlekli ga bodo ven iz naselbine, in pobirali bodo kamenje in ga obmetali z njimi.

"Vse to pa bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta ne mene!" Katoliški duhovnik mora pa tiko molčati in trpeti, in se naprej žrtvovati, kajti, ko je sprejel mašniški plašč pri posvečevanju, govoril mu je škof, da mu nalaga jarem, za katerega težo bode dobil plačo od Gospoda, da, da bode to njegov delež, ker učenec ni več kakor je učitelj. Če so učitelja križali, bodo učenca še bolj.

Vendar ali je duhovnik res tvoj sovražnik?

Citatelji, pomislimo, kdo so tisti, katere vidimo v duhovski obleki pred seboj! Ali niso to naši lastni sinovi? sinovi slovenskega proletarca, delavca, katere je kak naš sotrin, kak slovenski delavec, njih oče, poslal v šolo z velikimi stroški in žrtvami svojih žuljev? da ga je poslal v ta stan?

In poglejmo, kaj imajo dobrega v svojem stanu? Ako sodimo njih stan s svetnega stališča, kaj nudi vabljivega ta stan mladeniču danes?

Neka mati bi bila silno rada imela, da bi bil njen sin duhovnik. Toda ta sin je veliko občeval z duhovnikom naselbine. Bil velikrat pri njem in tu videl veliko revščino in pomanjkanje, katero trpi duhovnik, videl velike težave in žrtve, katere mora prinašati dan na dan, videl težko odgovorno delo, katero mora vršiti in nehvaležnost, katero sprejema za to pa je odgovoril materi: "Mama, prosim te nikar ne želi tega! Videl sem toliko hudega, katero me čaka, ako postanem duhovnik, da sem se ustrašil. Tudi jaz sem želet, da v bi stopil v ta stan, toda, mama, pretežak je za me!"

Da, pomislimo, slovenski delavci, kdo nam je večji dobrotnik ali oni, ki nas uče preklinjati naše duhovnike ali naš duhovnik. Res mora da ta ali oni duhovnik lahko kaj zagreši, ni morda ravno tak, kakor bi si ga mi želeli. Vendar ali nismo mi tega krivi, da je izgubil navdušenje za delo za nas?

Da! Kateri katolik ne spoštuje svojega duhovnika, ga javno sramoti in zasmehuje, ta sramoti in zasmehuje svojega Boga in tistega, katerega služabnik je duhovnik. Ta pljuje v lastno skledo in sramoti sam sebe.

Kedor se dotakne katoliškega duhovnika, se dotakne božjega očesa, pravi slovenski oregovor, in Bog ga bode in je še vsakega kaznoval.

Zato začnimo že enkrat tudi mi s slovenski delavci v Ameriki misliti sami in se vprašati, kdo je naš duhovnik in zakaj ga nam naši "voditelji" toliko sramote? Ali jim je kaj žalega storil? Nič! Pa če ga vendar sramote, ali se nam ne zdi, da morajo imeti gotov uzrok za to? In kakšen je ta uzrok? Morda za to, ker bi radi videli, da bi bili vsi duhovniki dobri in navdušeni služabniki svojega Boga? Gotovo ne! Točaj zakaj?

Da, katoliki, premalo znamo ceniti, kako velikega in edino pravega prijatelja imamo v svojem duhovniku. Kolikor preje se bomo zavedli tega, toliko bolje bode za nas!

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

W. C. O. F. ZA NESREČNE ROJAKINJE V PUEBLO, COLO.

Chicago, Ill. — Pred kratkim smo prejeli pismo, iz katerega smo dočela spoznale, kako skrb ženski katred borštnaric za svoje članice.

Nesreča v Pueblo je zadela tudi okoli sto članic tamkajšnjega dvoja Corpus Christi, št. 914 W. C. O. F., ki so po večini Slovenke. Ženski katred borštnaric je velikanska ameriška organizacija, pri kateri smo me Slovenke, dasiravno smo razmeroma dobro zastopane, v primeri s sestrami drugih narodnosti kakor kapljica proti morju. Toda vkljub temu nas vpoštevajo kakor katerikoli drugo narodnost. Naša organizacija je nepristranska mati, ki ne prezira nobenega svojih otrok, pa naj si bo še tako neznenaten, temveč skrb za vse z enako matrinsko ljubezno.

Omenjeni Dvor v Pueblo se je obrnil s prošnjo za pomoč na najvišji Dvor in ta je dne 1. avgusta razposlal prekrasno okrožnico na vse podnjene Dvore pa celi Ameriki, kih je okoli 1200, naj po svoji moči pomagajo nesrečnim sestram v Pueblo. Vsak Dvor se bo brez droma odzval s svojim darom, in ko bi bil ta dar še tako majhen, se bo moral pri toljeku številu dvorov le nabrat znatna vsota.

Tukaj lahko razvidite, katera organizacija je nepristranska in katera se res potrudi za svoje članice. Naj bi ne bilo ameriške Slovenke, ki bi ne bila pri ženskem katred borštnaric.

Tudi naša chicaški Dvor Sv. Neža št. 826 W. C. O. F. je prejel omenjeno okrožnico, ki je radi pomanjkanja prostora žalibog ne morem objaviti tukaj. Na seji dne 7. avgusta nabrale \$18 in jih poslale nesrečnim sestram v Pueblo.

Mrs. Helena Kušar,
koresp. tajnica Dvora Sv. Neža
št. 826 W. C. O. F.

Leask Sask, Canada. — Naša slovenska naselbina je zopet obsenčena in to radi smrti blagega mladencu Štefana Sedlar, ki je umrl v sedemnajstem letu svoje starosti. Bil je jako marljiv in spretan pomocnik na farmi poleg svojega očeta. Vsi ga bodo težko pogrešali, najbolj pa njegov oče, ki je ostal sedaj brez pomoči. Celi rodbini Sedlarjevi naše iskreno sožalje.

Iz naše naselbine pride bolj malo dopisov v javnost, to pa zato, ker smo veliko bolj vajeni orati lepe in ravne brazde, kakor pa lepo pisati v ravnih vrstah.

Le malo čitateljem Edinosti je znano, da sploh kak Slovenec živi v Sask., ker se nihče ne oglaši. Prvi

se je oglasil zadnjo pomlad in v glavnem popisal tukajšnje razmere pod naslovom "Canadski farmer". V njegov dopis se je vrinilo par posmot, kakor na pr. da imamo tukaj vsak teden sv. mašo, ko jo imamo v resnici samo vsak mesec enkrat. Ko je dopisnik popisoval premoženje pesameznih tukajšnjih rojakov, je tudi povedal, da redi John Rejc 12 glav goveje živine, pravilno bi bilo, ko bi stala namesto 12 številka 62.

Našim rojakom gotovo še ni znano, kako slovito božjo pot imamo tukaj v Sask. Mislim, da bo ena najznamenitejših v Severni Ameriki. Nahaja se 30 milj jugovzhodno od naše naselbine oziroma 6 milj severovzhodno od Duck Lake. Posebnost tega romarskega kraja je, da ni tamkaj nikake cerkve in nikkak župnišča, kakor tudi ne stalnega duhovna. Vse naokoli je sama puščava. Zemlja v tej okolici ni rodovitna, ker je preveč peska. Poravnana je deloma s topoli in lesčevino. Ponekod se nahajajo tudi prerijske poraščene s travo. Tu in tam se oglaši kakršnji zvonec in se pokaže kaka mala čreda goveda. Le enkrat na leto, dne 16. julija se zbere na tem kraju, posvečenem Bremadežni Devici, brezstevilna množica katoličanov in tako je tudi letos romalo na tisoče vernikov semkaj, med njimi tudi jaz. Na pot smo se podali že opoldne dan po preje. Vzel sem seboj navadni voz "demograd" z dvojno konjsko upreho. Razen dveh mojih sinov sta šla z nami tudi dva sosedova sina, da je bilo več druščine. Pridružil se nam je tudi Mr. M. Sedlar s tremi udi svoje družine. Z jestvinami smo se preskrbeli za dva dni. Veseli smo se podali na pot, ker vročina ni bila prehuda. Celih 25 milj se nismo nič ustavili. Šele nedaleč od mesteca Duck Lake smo nakrmili konje, in ni potreben omenjati, da tudi nase nismo pozabili. V hotel nismo šli, temveč smo večerjali kar na prostem, da smo tako posnemali starokrajske romarje. Tu so se nam pridružili še drugi rojaki s svojimi vozovi in skupno smo nadaljevali pot. Med tem se je že stemnilo in sicer takó močno, da skoro nismo vedeli, kam se vozimo in konji so nas kar po svojem instinktu priveli na zaželeni cilj okoli desete ure ponoci. Tu smo se okrepčali s sladoledom in mrzlo studenčico. Nasedaj zaslišimo pretresljive glasove v sorodni govorici. Ko se obrnemo v smer, odkoder smo zaslišali glasove, zapazimo nekako podstrešje brez kake stene; le streha, okoli ročevljev dolga in 75 čevljev široka sloni na stebrih, drugi konec strehe pa je uprt v hrib, kjer je neka vetrila. V votlini se nahaja krasno izdelan kip Lurške Matere Božje.

Tudi števila duhovnikov ne morem navesti natančno. Bilo jih je od 20 do 30. Sv. maše so se brale pri obeh oltarjih. Ob desetih je bila glavna sv. maša. Pela sta dva cerkvena pevska zbora v latinskom jeziku. Ni mi treba omenjati, da je bila vsaka narodnost zastopana po svojem lastnem duhovniku, da je mogel vsakdo opraviti spoved v svojem materinem jeziku, le mi Slovenci in Hrvati že žalibog nismo imeli domačega gospoda.

Popreje sem omenil, da smo se pripeljali iz naše naselbine na petih vozovih, ne smem pa pozabiti,

je, na vsaki strani kipa pa po eden oltar. Do levega oltarja vodite dve stopnici, na katerih gori na ducate sveči, ki so jih prižgali verniki na čast Bremadežni. V ozadju je nekaj klopi, da se zamore človek za silo odpočiti. Na teh klopeh je bilo zbranih okoli 100 Poljakov in Rusinov, ki so prepevali do dveh popolno. Njihovo petje nikakor ni bilo umetno. Lahko celo rečem, da je bilo veliko bolj podobno kričanju kakor petju v pravem pomenu besede, in vendar je bilo nad vse ganljivo in pretresljivo. Kajti ako opazuješ spoštljivo obnašanje teh ljudi, ako zreš, s kako pobožnostjo in s kako zaupljivostjo upirajo svoje oči na kip Bremadežne, te mora ganiti ta prizor, ako imaš količaj srca v prisih. Tudi mi smo se pomudili nekaj med temi pobožnimi Marijini mi otroci, zatopljeni vsak v svojo molitev. Deloma nas je motilo vedno prihajanje in odhajanje drugih romarjev. Pred spovednico na desni in drugo pred oltarjem se vrstijo izpovedanci. Več takih spovednic je postavljenih okoli cerkve. Ker nismo bili še zadosti pripravljeni, smo odložili spoved za drugo jutro ter začeli misliti na počitek. Postlali smo si kar na tleh pod milim nebom. Okoli štirih zjutraj nas je že predramilo glasno govorjenje neke nemške obitelji. Takoj smo bili zopet na nogah, se umili in uredili oblike, potem pa hajd na okoli pogledat, kaj se je spremenilo tukaj od zadnjega leta. Novega nismo našli skoraj nič razen majhne kaplice na hribčku, ki je pred enim letom še ni bila tamkaj. Zidanje cerkve, ki so ji še pred vojsko postavili fundament, ni še nic napredovalo. vendar se pa že kar iz pričetka razvidi, da bo tukaj stala nekdaj še veličastna stavba. Nato smo se napotili zopet v cerkev. — Dasiravno še ni bila ura pet, so duhovniki že spovedovali. Ne morem povedati natančnega števila spovedancev, samo to lahko povem, da je bila prva sv. maša takoj po peti urji in da se je obhajalo od tedaj pa do enajstih s kratkimi presledki. Poleg rimskih katolikov je prišlo semkaj tudi mnogo grških katolikov.

Tudi števila duhovnikov ne morem navesti natančno. Bilo jih je od 20 do 30. Sv. maše so se brale pri obeh oltarjih. Ob desetih je bila glavna sv. maša. Pela sta dva cerkvena pevska zbora v latinskom jeziku. Ni mi treba omenjati, da je bila vsaka narodnost zastopana po svojem lastnem duhovniku, da je mogel vsakdo opraviti spoved v svojem materinem jeziku, le mi Slovenci in Hrvati že žalibog nismo imeli domačega gospoda.

Popreje sem omenil, da smo se pripeljali iz naše naselbine na petih vozovih, ne smem pa pozabiti,

VABILO K VRTNI VESELICI

katero priredi

SLOV. MLAD. SAM. PODP. DR.**"DANICA"**

v nedeljo dne 21. avgusta 1921

NA MAXOVEM VRTU, ^{22. CESTA}
^{IN 61. COURT.}

Začetek točno ob 2. popoldne.

Krasna darila se bodo razdelila na raznih tekmac, kakor tekma z jaci v žaklju, na kegljišču itd.

Vzemite Douglas Park Elevated do kanca ali pa 22 karo do 46. avé, odtam pa La Grange karo do 61. court.

Na to veselico se najbolj udaje vabi vse Slovence in Slovenke iz Chicago in bližnje okolice. Vabi se vse slovenska Društva, da se te vrtne veselice udeleže, ter s tem pokažejo znake pravega medsebojnega bratstva. Društva Danica pa bo skušala to naklonjenost ob prvi priliki vrnil vsem društvtom, ki bodo izkazala Danici pri tej prireditvi naklonjenost.

Da bo pa zabavá na tej veselici na svojem višku, pa nam jamči izvrstna godba Mr. Fr. Šinkovca.

Ljubitelji zabave in veselih trenutkov naj dne 21. avgusta pridejo na dan, na vrtne veselice Dr. Danice, kjer bo ta dan dom veselja in zabave.

Za izvrstno postrežbo in vse najboljše jamči

DRUŠTVENI ODBOR.

da je bilo še veliko drugih romarjev iz naše naselbine, ki so se pripeljali šele 16. julij s karami.

Veličastna je bila procesija, ki se je vršila ob eni uri. Prostorna ravna je bila vsa napolnjena. Kjer ni bila zadost prilična zemlja, da bi se mogla procesija lepo razvrstiti, se je vila slično črki S. Na celu procesije so nesli križ, zadaj pa v presledkih šest bander, prvo je bilo indijansko, drugo poljsko itd. — Prepevali so neko pesem v čast Materi Božji, vsi so peli isto pesem, le vsak narod v svojem jeziku. Pesem je bila podobna litanijam; jaz nisem razumel drugega, kakor samo tisto, kar so drugi pevci odgovarjali prvim in to je bilo "Ave Maria". Bilo je res nekaj posebnega. Na misel so mi prišli naši socialisti kakor tudi naši aragmeni. Naj bi prišli gledat to veličastno slavnost sredi prerijs, pa bi se prepričali kaj hitro, kako bijejo z glavami ob steno. Rad bi opisal bolj podrobno nekatere stvari, pa se bojim, da se bo moj dopis že itak preveč raztegnil. Vreme je bilo lepo, le okoli poldneva je pritisnila silna vročina. Romarji smo se odpravili domov. Pri reki Sask smo bili prisiljeni čakati na prihod broda. Med tem so se zbrali na nebū črni oblaki, ki so nam žugali, da bomo še mokri predno doma. Na drugi strani reke smo pa imeli srečo, da smo našli majhno hišico, šest čevljev dolgo in štiri čevlje široko. Bila je prazna in sam ne vem, za kak namen so jo postavili. Nam je prišla ravno prav. 12 oseb se nas je notri obvarovalo

pred dežjem. Tako smo srečno prišli zopet domov s trdnim sklepom, da se dne 16. julija 1922 zopet snidemo na tej slavnici božji poti, ki se imenuje St. Lovrena.

Letina nam kaže prav posebno lepo; take nismo imeli že šest let. Ako bo le vse lepo dozorelo!

Pred par tedni so nas obiskali trije Slovenci iz Eveleth, Minn., ki so prišli semkaj po svoji kupčiji za farme. Le žal, da se niso hoteli pri nas naseliti. Slišal sem, da so kupili zemljo blizu Battleforda. Bojim se, da niso prišli v roke krivim agentom, ker tukaj mora biti človek zelo previden pri kupčiji z zemljo. Novim farmarjem po imenu Martin in Franc Purkat in Franc Mostek pa želim obilo uspeha!

John Rejc.

Chicago, Ill., 16. avg. — Včeraj zvečer smo ustvarili v naši župniji sv. Štefana novo pevsko in dramatično društvo, ki smo ga krstili "**ADRIJA**". Dogovorili smo se glede prvega koncerta, ki se naj vrši tretjo nedeljo v oktobru. V kratkem pričnemo tudi z vajami za prvi dramatični nastop. V odboru so bili izvoljeni: Mr. Ivan Kušar, predsednik; Miss Julija Hočev, tajnica; Mr. Joe Stevens, blagajnik, in Mr. Ivo Račič, pevovodja in režiser.

Vaje za cerkveno petje bodo vsak petek ob osmih, vaje za svetno ali narodno petje pa vsak pondeljek ob pol osmih.

Tako je porojen novi pevski in dramatični zbor, ki ga je naša župnija prav živo potrebovala. Ne poznamo nobene politike in nobenega strankarstva. Naš namen je le to, da gojimo lepo petje in dramatiko, ter s tem povzdignemo napredek in ugled naše slovenske župnije. Vsačega, ki misli resno sodelovati, z veseljem sprejmemmo med svoje vrste, kimevcev pa ne maramo.

Na občnem zboru je bilo tudi dočeno, da vsakdo lahko postane podporni član "Adrije", kdo plačuje mesečno 25c v društveno blagajno, ustanovni član pa je lahko tisti, kdo da vsaj \$10 za društvo.

Slovenci in Slovenke v Chicago! "Adrija" je zbor, ki je last cele župnije! "Adrija" je ustanovljena za vas in bo živila in delovala edinole za vas. Zato pa tudi pričakuje, da jo boste vsak po svojih močeh podpirali. To je sveta dolžnost vsakega zavednega rojaka in vsake zavedne rojakinje. Kdor ne more pristopiti kot aktivni član, naj pristopi kot podporni ali ustanovni član. Prispevajmo vsak po svojih močeh za čim večji uspeh in napredek "Adrije"!

Prihodnji teden priredi "Adrija" zabavni večer za vse svoje člane, aktivne, ustanovne in podporne. Članstvo bo o tem še posebej obveščeno.

IVAN KUŠAR, predsednik.

MISS J. HOČEV, tajnica.

NOVICE IZ JUGOSLAVIJE.

Komunisti — vzgojitelji. — "Komunisti kot pedagogi so, tako bi človek misil, gotovo na najvišji višini moderne vede. Ali njih metode in uspehi dokazujojo, da je njih stremljenje: nazaj k živalstvu! Te dni so priredili v Berlinu veliko demonstracijo otrok. Par sto paglavcev so zbrali pred bivšim dvorom. Dečki so nosili rdeče zastave in plakate z napisimi: "Ven z veroukom iz šole!" "Proč s policijo!" — "Živela sovjetska Rusija!" — "Stran s palico!" i. p. Otroci pa so tudi govorili. Nekaj takih govornik je pozivljal šolarje, naj na reakcionarna vprašanja učiteljev ne odgovarjajo, drugi tak pedenčlovek je svaril tovariše, naj nikar ne verujejo v Boga in naj nimajo spoštovanja pred oblastmi, češ vse to je sleparija itd. In otročaji so zapeli revolucionarne pesmi ter se razšli. Tako so nemški komunisti tudi že pri svojih otrokih ubili spoštovanje avtoritete učiteljev in oblastev ter jim vzgojili mržnjo do reda in miru. Anarhija je njih cilj. Taki otroci ne morejo seveda niti staršev spoštovati, jih ne ubogajo, nego zaničujejo, pretepajo in prepričajo poginu, ko oče in mati ne moreta več delati. Konec naj bo vseh vezi in dolžnosti, a začni se doba popolne sebičnosti in najsirovejše brezobzirnosti!" — Konstatiramo torej, da konstatira "Slovenski Narod" od 10. t. m.: Poziv, naj otroci ne verujejo v Boga, naj nimajo spo-

štovanja pred oblastjo, naj se verouk odpravi iz šole itd., pomeni: Nazaj k živalstvu!

Starokrajski listi vnovič vprašujejo ameriško "Republikansko Zdrženje" če je res, da je to Zdrženje poslalo v domovino 6 tisoč dolarjev za reveže in hoče vedeti, kateri reveži so bili to, kateri so dobili to svoto. — Vendar, naši rdečkarji so pa tako tiho, kakor miš! Mrs. Minna Aleš, zakaj pa sedaj na pridete na dan in ne poveste, kedo je imel prav, ali Vi ali Rev. Zakrajsek? Povejte, povejte sedaj, zakaj je bil ali je milijondolarski fond? Vas je sram kaj ne? Mi smo pa ponosni!

Po celi Sloveniji se dvigajo občini za občino proti sedanji ustavi in proti sedanjem centralizmu. — Sedaj so se začeli tudi kmetje zavedati, kako veliko in usodepolno napako so naredili, ko so pri zadnjih volitvah v konstituanto volili liberalce. Ljudstvu je pač težko dokazati, ke do ima prav in kdo mu dobro hoče. Ljudstvo posluša samo onega, ki najbolj kriči. Vlada je pomagala samostojnežem, to je liberalcem, s svojim denarjem, da so imeli dobro plačano agitacijo. Ljudstvo je sedle na limance in sedaj pa ima. Dušovščini svoji niso vrjeli, ki jim je dobro hotela in jih svarila. Naka! Kak pošnopsan liberalen učiteljček jim je bil več. Njega so raje poslušali. — Prav jim je! — Kaj pamaga se sedaj jeziti nad Srbe, nad svojo krakovitostjo naj se jeze!

NAZNANOLO

SLOVENSKEMU OBČINSTVU V CHICAGI, OKOLICI IN DRUGOD!

Naznanjeva, da sva otvorila popolnoma nanovo "ICE CREAM PARLOR" v svojem lastnem domu na:

1847 West 22nd Street

ROJAKI bodo dobili pri nas vedno najboljše raznovrstne mehke pijače in pokrepčila, najfinje cigarete, smodke in najboljši tobak v zavojih.

VAŠIH OTROK ne boste razveselili, bolj, kakor če jim boste kupili "candy-a" in raznih slasčic pri nas. Pri nas ne boste dobili Candy-a samo najceneje, ampak poleg nizkih cen tudi najboljšega.

POTNIKI, ki potujejo skozi Chicago, bodo dobili pri nas vedno čista in snažna prenocišča, kakor tudi najboljšo hrano.

Vsem se najtopleje priporočava za naklonjenost:

IVAN in HELENA KUŠAR,

1847 West 22nd Street

CHICAGO, ILLINOIS.

Naznanilo slovenskemu občinstvu v Clevelandu in okolici.

DR. JAMES W. MALLY, Slovenec, odpre svoj zobozdravniški urad dne 8. avgusta. Urad je dobro znan rojakom, nahaja se v Knausovem poslopju na 6127 St. Clair Ave.

Dr. James W. Mally je sin slovenske matere, in je po pridnem študiranju in z malimi sredstvi se prispel na odlično mesto. Rojaki se bodo pri njem lahko pomenili v domačem jeziku in on jim bo lahko raztolmačil vsako stvar, da bodo jasno razumeli.

Vabljeni so vsi Slovenci, da obiščete urad in si ogledate najmodernejše stroje, katere nudi zobozdravniška tehnika. Urad je eden izmed najbolje opremljenih v državi.

URADNE URE SO: Od 9. zj. do 12. in od 1. do 5:30 pop.

Od 6:30 zv. do 8. zvečer.

V NEDELJAH DOPOLDNE OD 10. zj. do 12.

Phone—Randolph 3711.

Dr. Mally je pripravljen uradovati vsak večer, da imajo priliko oni, ki so tekmo dneva zaposleni pri delu. V slučaju potrebe lahko pokličete vsak čas po dnevnu ali ponoči. Dr. Mally stanuje na 1105 E. 63rd Street.

Mi pošiljam denar na vse kraje

JUGOSLAVIJE,

Slovenije, Hrvatske, Dalmacije in Srbije.

Vse pošiljatve garantira

AMERIŠKA DRŽAVNA BANKA

1825—1827 BLUE ISLAND AVENUE,
CHICAGO, ILL.

Niti ena slovenska banka v Ameriki nima večjega kapitala.—

J. F. STEPINA. Capital & Surplus
predsednik; \$800.000.00

A. J. KRASA,
blagajnik.

DVE LETI DELA IN VSPEHA.

1919—1921

Ob nastopu meseca avgusta je imela tvrdka ZA-KRAJŠEK & ČEŠARK za seboj leto trdega dela in pa tudi vspeha.

Okrog 1. avgusta 1919 je njen ustanovitelj Leo Zakrajšek prišel v New York iz Milwaukee, Wis., sam si izposloval potreblja zastopstva, odprl urad in se lotil dela z zaviranimi rokavi v zavesti, da točno, pošteno in vstajno delo mora prinesi vspeh.

V teku dveh let je ta tvrdka odpremila v Evropo nad petnajst sto potnikov, nad petato potnikov je prišlo z njenim posredovanjem iz starega kraja in bližu tristotisoč dolarjev je bilo poslanih skozi njo.

V dveh letih je iz skromne potniške pisarne postal bančno podjetje, ki posluje pod državnim nadzorstvom in ima svoje direktne bančne zveze z Ljubljano, Mariborom, Zagrebom, Trstom in Dunajem.

Za tak rekord bodi v prvi vrsti izrecena zahvala številnim prijateljem in zagovornikom.

Na podlagi dosedanjih pridobitev pa je ta tvrdka danes bolj kakor kdaj prej v stanu biti na službo onim, ki:

ki potujejo v domovino;
ki žele dobiti svojice iz starega kraja ter onim,
ki hočejo poslati denar v stari kraj, kakor tudi onim,
ki imajo kake druge posle s starim krajem.

Za vsa nadaljnja pojasnila se obrnite na:

Zakrajšek & Češark
SLOVENSKA BANKA

70 Ninth Ave. (med 15th in 16th St.) New York, N.Y.
TELEFON: Watkins 7522.

DEKLA ANČKA.

(Dalje.)

Napisal F. S. Finžgar.

Spet trkanje in klic in prošnje in
prišege ter mogočne obljube.

Vse tiho.

Janez je skoro zavriskal od ve-
selja.

"O, Ančka, kako si dobra. An-
gelček si", je pomisil.

Miha ni odlegel. Potrkal je glas-
neje, poizkusil odpreti okno, izpre-
govoril je vpuhlo kvanto, tako, ki
se je vezala. Začel je z drugo; ta
je bila za smeh.

Nič odgovora in nič smeha iz so-
be. —

Miha je začel zabavljati in gro-
ziti.

"No, le imej Janeza — pustea,
mar ne vem. Vaši materi povem, da
ga imas, in stran pojdeš — nastava
hinavska".

Ob tej besedi je po Janezu zavre-
lo. Stisnil je koprivec, roka se je
dvignila in tenko je švistnilo po sen-
ci ob oknu.

Senca se je odtrgala od omrežja,
Miha je kriknil, močna pest ga je
zgrabila za vrat.

"Janez, Janez, lepo te prosim —"
je jecljal Miha, ko so ga stresale že-
lezne pesti.

Tedaj se je odprlo okno nad nji-
ma.

"Janez, pusti ga!" je kriknila An-
čka.

Pesti so pri tej priči odnehale. —
Miha je glasno zaklel.

Za stražo, kjer sta spali dekli, se
je posvetila luč.

In druga luč se je posvetila v nad-
stropju, kjer sta spala ona dva. Tam
se je okno odprlo.

"Mir, če ne, pridem dol!"

Mokarjev glas se je razlegel po o-
kolici. Na vasi so zalajali psi.

Za hišo sta izginili dve senci: na
desno prva, na levo druga.

Mokar je zaloputnil s hruščem
okno.

VI.

"Kam se ti mudi?" je vprašala
njega Mokarica, ki se je zbudila, ko
je bil mož že oblačen.

"Kam neki; nad hlapce grem. Ali
naj bo naša hiša umazana pred vsem
svetom. Ne bo ne. Dokler bom jaz
gospodar, že ne. Da bi ljudje go-
vorili: Pri Mokarju se hlapci za de-
kle tepo. Še tega je treba, seve-
da".

Mož je odprl vrata. Na pragu se
je ozrl na ženo.

"Ti tudi stori svoje! Da se ne
zve ta reč!"

Nato je trdo zaprl in odšel.
Ko mu je na preddverju voščil
Janez dobro jutro, je skoro zarežal
vanj:

"Kje je Miha?" In nič ga ni po-
gledal.

"Še leži".
Mokar je šel jezen mimo Janeza v
hlev.

Janez se je umeknil v vozarnico.
Kakor bi ga bil kdo udaril po glavi,
tako se mu je zdelo. Deseto leto je
že služil pri Mokarju, napredoval od
malega do velikega hlapca, toda go-
spodarja še ni videl takega. Res ga
je tuintam oštel. Ali kaj tisto. Te-
daj je vsaj govoril gospodar. Danes
mu ni odzdravil, ga ni oštel, še po-
gledal ga ni.

Janez je obstal ves potrtl in za-
mišljen pri vozech.

Iz hleva je stopil Mokar, za njim
razkuštran in napol oblačen Miha.
Šla sta preko dvorišča in izginila v
hišo.

Mokar je stopil k oknu, vtaknil
roke v žep in kazal Miha hrbot, ki
je obstal za durmi in se praskal po
razmršenih laseh.

"Kaj si počel ponoči?" je izprego-
voril Mokar in gledal skoz okno.
"Nič takega", je odgovoril Miha
zadirno.

Mokarja je popadlo.
"Lažeš!" je zavpil in stopil pred
hlapca. Vse lice mu je zaripelo.

"Kdo je voglaril snoči krog hiše?
Kdo se je pretepal tule pod oknom?
Kdo? Sram te bodi!"

"Janez me je. Kaj sem mu ho-
tel", je godrnjal Miha.

"Prav je imel. Če misliš, da boš
snedal čast naše hiše, se motiš. Te-
ga kratkoinmalno ne trpim".

"Malo sem bil pijan", je poizkusil
Miha, da bi se opravil.

"Pijan ali ne pijan, vseeno. V pi-
janosti pokazesh, kaj si. Le čemu ti
ščiš za Ančko? Ali jo boš vzel? Na
kaj neki? Na polževo hišo in cigan-
sko bisago? Ali bi jo imel rad za
greh in sramoto? Povem ti, nikoli
več tega pri naši hiši, sicer —" Go-
spodar je pokazal s prstom skoz
duri.

"Maram zanjo", se je nakremžil
zaničljivo Miha.

"Zgovorjeno! In da mi ne črhneš
besedice o tem ne doma, ne drugod.
Razumeš? Nikjer! Pojd!

Mokar se je obrnil, premeril sobo
in spet obstal pri oknu. Miha se je
izmuznil skoz vrata.

Prav takrat je govorila gospodi-
nja v kuhinji z Ančko. Toda Mo-
karica ni bila kakor on. Veselo, žen-
sko ničemurnost je občutila v srcu,
ko so se fantje tepli za dekla.

"No, Ančka, nocoj sta se ravsnili!
Gospodinja ji je pomežnikila in
se nasmehnila.

Ančka je vsa zatrepatala, da ji je
lonček zdrsnil iz rok.

"Oh, mama, tale Miha, kakšen je."

Vso noč nisem zaspala!"

"Nič ne maraj, Miha je norček.
Kaj moreš za to, če sili za tabo. Le moder, da bi čenčaril".

Ančka jo je hvaležno pogledala,
ko je pohtvala Janeza, in je posta-
vila pred gospodinjo kavo.

(Dalje prihodnjič.)

POZOR ROJAKI IN ROJAKINJE!

ALPENTINKTURA je najuspesnejše na svetu za rast
in proti izpadanju las. Alpenpomada za brke in brado;
kurja očesa in bradavice v 3 dneh popolnoma odstra-
nim; revmatizem v 6 dneh popolnoma ozdravim. Brus-
tinktura od katere postanejo sivi lasje popolnoma
naturni. Rane, opekline, potne noge in druge bolezni
imam jako uspešna zdravila; pišite po cenike, po-
šljem Vam jih zastonj.

KRASEN KOLEDAR in žepno knjižico pošljem vsa-
komur zastonj, pošljite mi le 5\$ za poštino. V potrebi
velja te knjižica vsakemu več kot \$10.00. —

JAKOB WAHČIČ

Cleveland, O.

MARQUETTE LIFE INSURANCE COMPANY

JE ŽIVLJENSKA ZAVAROVALNA DRUŽBA,

ki skrbi za vaš dom in yašo družino v slučaju smrti. Hranil-
nica za čas nesreče. Svojim zavarovancem izdaja edinole
državno registrirane in državno zajamčene ali garantirane
police.

NIKJER BOLJ VARNO!

Možje in žene, tukaj imate najboljšo priliko, da zava-
rujete sebe in svoje pred uboštrom in sirotišnico!

Oglasite se osebno ali pa pišite na naslov:

IVO RACIČ, slovenski zastopnik,

1847 West 22nd Street - - CHICAGO, ILLINOIS,
ali pa se obrnite naravnost na:

LOUIS KOVIE, glavni zastopnik,

4464 Princeton Avenue - - CHICAGO, ILL.
Telephone: Yard 5101.

Nadaljni zastopniki, zmožni angleškega jezika, se iščejo.

Prepičajte se!

Da mi resnično izdeluje-
mo najkrasnejše ženitovan-
ske slike.

Da imamo na razpolago
za slikanje najlepše pozicije.
Da izdelujemo vsa dela toč-
no in po najzmernejših ce-
nah.

Vsem se priporočam.

Němeček

FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

PHONE: CANAL 2534.

Pripravite se za neodvisnost

Začnite se sedaj pripravljati na denarno ne-
odvisnost s tem, da začnete vlagati v hranilni od-
delek v Kaspar State Bank.

Čim prej začnete, prej se vam bodo pokazale
lepe priložnosti in vspeh. Ko boste imeli denar na
banki, boste čutili v sebi moč za napredok in posta-
li boste samozavedni.

Conservativna in varna banka. Ima vse ban-
čne zmožnosti. Bančna moč nad dvanajst milijo-
nov dolarjev.

KASPAR STATE BANK

BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET

Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med de-
veto uro zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta ban-
ka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih
zvečer.

Varna banka, kamor na-
lagate svoj denar.

Spet trkanje in klic in prošnje in
prišege ter mogočne obljube.

Vse tiho.

Janez je skoro zavriskal od ve-
selja.

"O, Ančka, kako si dobra. An-
gelček si", je pomisil.

Miha ni odlegel. Potrkal je glas-
neje, poizkusil odpreti okno, izpre-
govoril je vpuhlo kvanto, tako, ki
se je vezala. Začel je z drugo; ta
je bila za smeh.

Nič odgovora in nič smeha iz so-
be. —

Miha je začel zabavljati in gro-
ziti.

"No, le imej Janeza — pustea,
mar ne vem. Vaši materi povem, da
ga imas, in stran pojdeš — nastava
hinavska".

Ob tej besedi je po Janezu zavre-
lo. Stisnil je koprivec, roka se je
dvignila in tenko je švistnilo po sen-
ci ob oknu.

Senca se je odtrgala od omrežja,
Miha je kriknil, močna pest ga je
zgrabila za vrat.

"Janez, Janez, lepo te prosim —"
je jecljal Miha, ko so ga stresale že-
lezne pesti.

Tedaj se je odprlo okno nad nji-
ma.

"Janez, pusti ga!" je kriknila An-
čka.

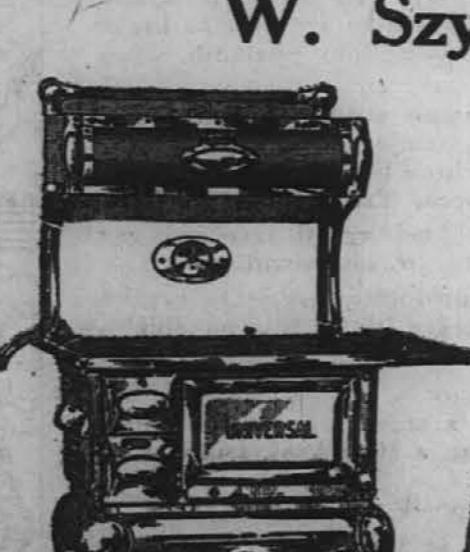
Pesti so pri tej priči odnehale. —
Miha je glasno zaklel.

Za stražo, kjer sta spali dekli, se
je posvetila luč.

In druga luč se je posvetila v nad-
stropju, kjer sta spala ona dva. Tam
se je okno odprlo.

"Mir, če ne, pridem dol!"

W. Szymanski.

1907 BLUE ISLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

PHONE: CANAL 597.

Predno si kupite pohištvo
drugje prideite in oglejte si mo-
jo trgovino, ki je Vam vedno
na razpolago.

Se priporočam vsem Jugoslo-
vanom!

CHICAGO, ILL.